



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. Magna felicitas sanctissimæ Virginis ex eo, quòd lactaverit
Infantem Jesum lacte suo proprio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Magna felicitas Sanctissima Virginis, ex eo quod lactaverit Infantem JESUM lacte suo proprio.

ARTICULUS IV.

Consentiunt omnes, ex omnibus elogijs, quæ tribui possunt Sanctissimæ Virgini, æquiparari nullum posse elogio divinæ Maternitatis suæ: Elogiorum omnium hoc est elogium, & maximum gloriæ ipsius ornamentum: sed non omnes comprehendunt, in quo consistat suprema hæc divinæ Maternitatis magnificentia, quænam sint jura ipsius, & insigniores ipsius prærogativæ. Magnificentiæ ipsius nituntur parvitate DEI; & jura ipsius non solum adæquant, sed longè transgrediuntur jura altissimorum seraphinorum in cælo; ipsius munera ac officia sunt nobiliora, majorisque ponderis, quàm illa supremi reatum omnium conditoris; & tandem ipsius prærogativæ sunt tam eximix, tam sublimes, tamque amplæ, ut homines Angelosque rapiant in admirationem; Ipsamet sanctissima Virgo, quæ ipsas possidet, non comprehendit illas perfectè; non nisi enim DEUS solus illarum omnem ex integro cognoscit pulchritudinem.

Fœmina illa in Evangelio, quæ audiens JESUM Christam aliquando prædicantem, abrepta gaudio

& amore, exclamavit: *Beatus venter, qui te portavit, & ubera, qua suxisti*; Complectebatur paucis hisce verbis omnes divinæ Maternitatis excellentias, dum ita cum ventre jungit ubera. Si separasset hæc duo ab invicem, non amplius fuisset nisi quædam semi-Mater. Quæ suum conferte voluit ventrem ad formandum suos foetus, & negant ipsis ubera, ad lactandum illos, non sunt nisi dimidia ex parte Matres, ut Juris consultorum utar verbis. Favorinus magnus hic Philosophus, cujus omnes docti gloriabantur se fuisse discipulos, cum aliquando visitasset conjugem nobilissimi cujusdam Senatoris, paulò post puerperium ipsius, & audisset aliquam fœminam suadere ipsi, ut prolem suam alicui nutricia traderet lactandam, reprehendit ipsam de hoc, velut de injuriâ, quam inferre ipsi volebat: *Oro te mulier, sine eam integram esse Matrem Filij sui.*

Non igitur dividendus est venter Virgineus ab uberibus purissimis Matris Infantis JESU, ne dividatur quoque gloria & felicitas ipsius, & fiat ex ipsâ dimidia solum Mater DEI: Si ipsa beata est

Titt 2

Luc. 11. 7. 24.

Gloria sanctissimæ Virginis, quod fuerit Mater Filij Dei,

Aulus Gellius lib. 11. c. 1.

Dimidia est gloria sanctissimæ Virginis, quod aluerit Infantem JESUM proprijs suis uberibus.

ex ventre suo, beata quoque est ex uberibus suis. Sacratissimus ipse Venter, qui possedit Deum, primus, incipit ipse beatitudinem; sed Virginea ipsius ubera, quæ ultimò possederunt illum, absolverunt illam, & perfectè adimpleverunt divinam ipsius Maternitatem.

Hic aperuit nobis aliquam cogitationem, quam paulisper invenimus sublimem pro familiari quodam colloquio: Et est, quod Sanctissima Virgo tenens Unigenitum Filium Dei absconditum in sinu suo, imitata sit operationes internas, quas Theologi appellant immanentes. Hic Pater æternus producit Filium sibi æqualem qui est æternus, sicut ipse: Hic Pater & Filius producant simul Spiritum Sanctum æqualem sibi in omnibus, qui est æternus sicut ipsi, qui est Deus Omnipotens sicut ipsi. Hæc omnia infinità ratione sunt magna, sed abscondita prorsus manent in Deo, & idèò vocantur actiones immanentes Dei, id est, quod omnes maneant inclusæ in Deo: & nihilominus videtur, ipsas ratione quãdam egressas esse extra Deum, in favorem Sanctissimæ Virginis: admirabilem saltem hujus intuemur imitationem in castissimo ipsius utero.

Sanctissima Virgo portans in utero suo **JESUM** in-
 Hic considero Matrem, Filium, & Spiritum Sanctum: Matrem Dei, quæ producit Filium suum ex propriâ suâ substantiâ in secreto

interioris sui absque eo, quod ali-
 quid foris appareat: Filium Dei, qui
 verè accipit esse à Matre suâ, qui-
 que manet adhuc totus abscondi-
 tus in ipsâ: Et Spiritum Sanctum,
 quo pleni sunt Mater & Filius, jux-
 ta verba Evangelij: *Spiritus Sanctus
 superveniet in te.* Sed pro
 eo, quod in Divinitate, Pater &
 Filius se simul uniant ad producen-
 dum Spiritum Sanctum: hic Ma-
 ter & Spiritus Sanctus se simul
 uniant, ad producendum Filium
 Unigenitum Dei: *Quod enim in
 ea natum est, de Spiritu Sancto est.*
 O Prodigia incomprehensibilia,
 quæ exantiantur in Sanctissimâ
 Virgine! Verùm hæc sunt velut
 actiones immanentes, omninò in-
 clusæ in ipsâ tam parùm conspi-
 cientur extrâ, ut nemo percipiat
 illas.

Quando Sanctus **Matthæus** ex-
 travit in suo Evangelio, loquens de
 Sancto **Joseph** castissimo Sanctis-
 simæ Virginis sponso: *Non cognoscebat eam, donec peperit Filium
 suum primogenitum:* Plures expli-
 cant hæc verba, de cognitione
 conjugali, id est, quod semper re-
 reveritus sit Angelicam ipsius puri-
 tatem, sempèrque sollicitè servave-
 rit Virginitatem suam cum ipsâ.
 Et hoc est verissimum; sed Sanctus
Athanasius id accipit in sensu alio
 magis sublimi, nec minùs vero.
 Is explicat memorata verba de co-
 gnitione spirituali, & dicit, quòd
 licet **S. Joseph** sciverit **Charissimam**
 suam

fontem,
 imitabatur
 actiones
 immanen-
 tes. Trini-
 tatis.

S. Joseph
 pro bene
 negotio
 excellen-
 tis ben-
 edictione
 Virginis
 est quæ
 lo videt
 tu laet
 in infan-
 tum JE-
 SUM.

Math. 7.
 v. 15.

S. Athana-
 sius hom. in
 descriptione,
 B. M. V.

suam sponsam eminentissimis exornatam esse perfectionibus, ipsam omnibus plenam esse gratijs, ipsi Angelum annuntiâsse, quod futura esset Mater Dei, sibi que ipsi significâsse, quod omnia, quæ fiebant in ipsâ, sint opus Spiritûs Sancti non tamen adhuc cognoverit, quænam essent magna hæc prodigia, ed quod fuerint velut imitationes actionum immanentium Dei, quæ omnia adhuc inclusa manebant intus in ipsâ, adeoque non cognoverit omnem eminentiam divinæ ipsius Maternitatis, non sciverit ea, quæ ipsi acceverant

jura, nec auctoritatem ipsi concessam in Deum, nec sublimia mysteria, ad quæ ab ipso fuerat destinata: Joseph autem non cognoscebat eam: Sed quando vidit ipsam peperisse manendo Virginem, ipsam portare in brachijs suis Filium, qui erat ipse Deus, ipsam præbere illi ubera sua, & nutrire ipsum lacte suo: *Tunc cognovit eam, cum vidit ubera præbere*: Tunc sublimiorem acquisivit cognitionem excellentiarum ipsius, quibus abripiebatur in summam admirationem; Et ecce illarum aliquas.

ARGUMENTUM.

Mater DEI melius cognoscitur ex suis uberibus, quam ex Virgineo suo utero.

ARTICULUS IV.

Non melius innotescit, ipsam esse Matrem, quam quando conspicitur Unigenitum suum tenere Filium in gremio suo, suisque affixum uberibus. Cum Unigenitus hic in sinu Patris sit demonstratio & gloria divinæ ipsius paternitatis; sufficit, ut is habeat Filium Deum in sinu suo, ut dicatur, quod sit Deus Pater: Siquidem Theologi conficiunt sibi regulam ex hoc axioma: Relationes constituunt Personas: Quia Deus habet Filium, est Pater, & quia Filius ipse est

Deus Pater. Quid judicandum igitur sit de Sanctissimâ Virgine? Cum ipsa habeat Filium, est Mater, & cum ipse Filius sit Deus, si per impossibile fieri Deus posset, idem hic Filius constitueret ipsam in eadem dignitate Patris æterni, & ipsa esset Deus, sicut ipse; sed cum impossibile hoc sit, saltem attollit eam ad dignitatem primæ & supremæ personæ creatæ, quæ produci possit ab omnipotentis brachio Dei. Sanctus Joseph non cognoscebat sublimem hanc dignitatem in MARIA, divinâ sponsâ suâ